

Література

1. Жураковська, М. О. Управління вартістю реновації житлового фонду [Текст] / Марія Олегівна Жураковська // Економічний аналіз : зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол. : В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль : Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, 2014. – Том 17. – № 2. – С. 30-46.
2. Реновация территорий – особенности принятия инвестиционных решений / А.С. Балан, И.А. Шерепера // Економічні інновації: Зб. наук. пр. – Одеса: ПІРЕЕД НАН України, 2013. – Вип. 55. – С. 30-36.
3. Балан О., Шерепера І. Аналіз ефективності проведення реновації житлового фонду на прикладі європейських країн [Електронний ресурс] /О. Балан, І. Шерепера//. – Режим доступу: [file:///C:/Documents%20and%20Settings/12345/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%20%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8B/Downloads/jee_2015_14_2_9.pdf].

Валерія Олександрівна Близнюк – студентка V курсу Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Науковий керівник: Олександр Ігорович Попов – асистент кафедри цивільного процесу Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, кандидат юридичних наук

ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Підписанням Угоди про асоціацію з ЄС Україна задекларувала своє прагнення стати у майбутньому членом ЄС, ще раз підтвердивши цим відданість європейським цінностям. Після ратифікації цієї Угоди 16 вересня 2014 р. процес євроінтеграції України перейшов у практичну площину, котра у галузі юридичній ставить завдання правової адаптації до умов внутрішнього ринку ЄС.

Євроінтеграційні процеси обумовлюють необхідність істотного реформування цивільного законодавства України, що потребує як проведення досліджень спрямованих на оновлення законодавчої бази, так і забезпечення високої якості підготовки юридичних кадрів, приведення змісту юридичної освіти у відповідність до європейських вимог [1, с. 5].

Упродовж останніх двадцяти років цивільний процес ЄС є однією з найдискусійніших проблем у науці цивільного процесуального права. Серед перших робіт, присвячених його дослідженню, слід назвати статтю М. Фреденталь, в якій визначено передумови та напрями його

розвитку (2004 р.). З цього часу європейськими науковцями досліджується структура, джерела, особливості застосування цивільного процесу ЄС (Р. Штернер, А. Стадлер та ін.). Найважливішими проектами, які лягли в основу європейського цивільного процесуального законодавства, стали Фінальний звіт «Approximation of Judiciary Law in the European Union» М. Сторма, а також Принципи транскордонного цивільного процесу ALI-UNIDROIT.

Останнім часом до дискусії з питань гармонізації цивільного процесу, що точиться в зарубіжній науковій літературі, долучилися і вітчизняні науковці В. В. Комаров, Ю. В. Білоусов, В. І. Бобрик, В. В. Бонтлаб, З. М. Макаруха, А. О. Філіп'єв та інші. Водночас в українській правовій науці питання гармонізації цивільного процесу ЄС та України, на теперішній час, не дістали комплексного висвітлення [2, с. 8-9].

Слід зазначити, що незважаючи на те, що Україна досі не є членом Європейського Союзу, вона є повноправною учасницею Ради Європи з 1995 року, що свідчить про те, що держава сприймає та розділяє загальноєвропейські цінності. У свою чергу Рада Європи активно надає рекомендації, які мають на меті внести корективи у різні сфери суспільного життя. Такі зміни, звичайно, не оминули й судову гілку влади, про що свідчить конституційна реформа 2016 року та прийняття нового процесуального законодавства у 2017 році, зокрема нової редакції Цивільного процесуального Кодексу України.

Висвітлені у Конституції України та Цивільному процесуальному Кодексі України зміни, свідчать про активізацію процесу гармонізації вітчизняного цивільного процесу до цивільного процесу ЄС. Так, оновлена редакція ЦПК містить багато новел, що раніше не були притаманні національному цивільному процесуальному законодавству і є результатом провадження у життя проекту Ради Європи «Підтримка впровадженню судової реформи в Україні».

Аналізуючи основні процесуальні інститути різних європейських країн на підставі роботи Васильєва С. В. «Порівняльний цивільний процес», зокрема Франції та Німеччини, можна зробити висновок, що структура ЦПК України є досить схожою зі структурою процесуального законодавства цих країн.

Беручи до уваги останні зміни 2017 року, слід підкреслити, що український законодавець також врахував позиції ЄСПЛ з приводу принципу гласності, та висвітлив його у більш деталізованій редакції, попередивши у майбутньому можливі прояви його обмеження. До того ж було введено низку строків, за які сторони, або суд повинні вчинити ті чи інші процесуальні дії, які, можливо, на думку законодавця забезпечать дотримання принципу розумності строків [4]. Чи піде це на користь судовій системі України, чи ні, покаже час. Адже для того, щоб зміни

запрацювали та проявили свої позитивні і негативні сторони повинен пройти не один рік. Судова практика повинна опанувати нововведення та сформулювати певний вектор їх застосування.

Підбиваючи підсумок вищевикладеного, можна сказати, що Україна як молода незалежна держава прагне долучитись до глобальних світових процесів, що в свою чергу потребує активної міждержавної співпраці та проведення низки реформ на національному рівні. Саме такі прагнення та результати їх втілення в життя ми можемо спостерігати зараз.

Література

1. Харитонova Є. О., Некіт К. Г. Цивільне законодавство України в умовах адаптації до приватного права ЄС / Навч. посібник // Одеса «Юридична література. – 2017. – С. 5.
2. Ізарова І.О. Теоретичні і практичні засади гармонізації цивільного процесу Європейського Союзу та України/ Дисертація // Київ. – 2016. – С. 8-9.
3. Васильєв С.В. Порівняльний цивільний процес / Підручник. – Київ.: Алерта. – 2015. – 352 с.
4. [Електронний ресурс] // Цивільний процесуальний Кодекс України від 18.03.2004, №1618-15–
Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>

Віталій Вікторович Гордейчук – здобувач кафедри цивільного права № 2 Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
Науковий керівник: **Віталій Леонідович Яроцький** – завідувач кафедри цивільного права № 2 Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, член-кореспондент НАПрН України, заслужений діяч науки і техніки України, доктор юридичних наук, професор

ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ ОДНОРІДНОСТІ ТОВАРІВ (ПОСЛУГ) ЩОДО ЯКИХ РЕЄСТРУЄТЬСЯ ТОРГОВЕЛЬНА МАРКА ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Виключні права на торговельну марку надаються правоволодільцю тільки відносно певних видів товарів чи послуг, тому що торговельна марка за самою своєю природою не може використовуватися в господарському обороті незалежно від товару (послуг). Тобто відповідно до чинного законодавства України правова охорона торговельної марки поширюється на той перелік товарів (послуг), які вказані у свідоцтві на торговельну марку.

Так, ч. 4 ст. 5 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» встановлює: «Обсяг правової охорони, що надається, визначається зображенням знака та переліком товарів і послуг, внесеними